

Här är det matte som avgör om och när hunden får äta.

ATT BOTA MATFÖRSVAR

Text: Barbro Börjesson
Foto: Privat

Det kom ett brev där det stod följande:
– Hej Barbro! Vi har köpt en valp av rasen Griffon Nivernais. Hunden är importerad och kom till oss när han var fyra månader. Nu har han blivit sex månader och visar aggressiva beteende i samband med mat. Redan från början noterade vi att han morrade om vi skulle ta något ätbart ifrån honom. Vi tolkade beteendet som osäkerhet och han har därför alltid fått vara ifred när han äter sin mat. Hans sätt att visa allvar har nu eskalerat och vi är oroliga för att hans beteende skall utvecklas till ett svårlost problem. Händelser vi råkat ut för är bland annat när han en dag lyckades ta ett mörghäls från en annan hund och vägrade släppa det ifrån sig. Han

har också kommit åt att knycka en ost från köksbordet och när jag skulle ta den av honom morrade han på ett sätt som gjorde mig orolig. Häromdagen snodde han åt sig ett bananskal och när jag skulle ta det ifrån honom sprang han undan och blev stel som en pinne. När jag kom ifatt honom morrade han riktigt aggressivt. Min pappa som var på besök fick hjälpa mig att hålla hunden för att jag skulle kunna få ut skalet. Då var hunden riktigt arg, och vi upplevde båda två att om han fått möjlighet så hade han bitit oss. Den händelsen blev ”droppen” för mig. Snälla, hjälp oss!

Jag kontaktade hundägaren för att få veta lite mer om hunden och fick det positiva beskedet att han gärna ville bli klappad

och ompysslad och gillade att ligga i knät och sova. Han sökte ofta upp sina ägare och de upplever att han gärna vill vara nära dem. De tycker jättemycket om honom och uppfattar honom som lättlärd och att han gillar när de tränar olika färdigheter. När det gäller föremål som hunden inte får ha har de jobbat med byteshandel och det har fungerat bra. De kan utan problem ta ifrån honom saker han snott åt sig och han får då en leksak i utbyte. Men den metoden fungerar definitivt inte när det handlar om något ätbart.

VÄLJA BORT AGGRESIVITET

Frågan handlade om en valp av en storväxt ras som uppenbarligen var på väg att

När hunden accepterat de första övningarna fick de sänka skålen mot golvet under fortsatt hantering och lugnande tilltal.

utveckla ett allvarligt och oacceptabelt matförsvar. Min uppfattning när det handlar om valpar är att inte medvetet utsätta dem för en provocerande hantering eftersom det kan leda till okontrollerade känsloutlösningar. Jag vill lägga tyngden på att få en så här ung hund att välja bort sin aggressiva sinnesstämning utan att tillrättavisa den.

Mitt råd gick ut på att vänja hunden vid att husse och matte bestämmer över hur och när hunden ska få äta och jag skrev följande svar:

– Jag vill att hunden ska få erfara att han alltid får sin mat från dina händer och att du alltid är på gott humör när han äter. För att du ska kunna smitta hunden med din positiva, avslappade sinnesstämning så prata vänligt medan du fixar med maten på köksbänken. Tänk också på att vara avslappad i din kroppshållning. Kommendera hunden att sitta innan du tar skålen från bänken. Sätt dig på en stol och håll skålen mellan dina knän och låt inte hunden få börja äta förrän du sagt ”varsågod”. Jag vill också att du ska avbryta ätandet genom att hålla upp skålen och kommendera ”sitt” på nytt. Upprepa det några gånger medan han äter. Prata hela tiden vänligt och när du efter några dagar tycker att hunden är avslappnad och trygg blir nästa steg att du klappar eller smeker honom under tiden han äter. Om han börjar morra tar du bort skålen, väntar en liten stund och börjar om

på nytt. När skålen är tom vill jag att ni gör något tillsammans som du vet att din hund uppskattar. Det är extra viktigt under den närmaste tiden att du undviker konflikter med hunden, så om han råkar hitta något att äta får du låtsas som att du inte ser det!

Efter bara en vecka kom en första glädjande rapport:

– Vi har jobbat med matskålen vid varje måltid och det går så bra. Vi ser inga tecken alls på att hunden vill vakta maten eller störas av att vi klappar honom. Jag upplever faktiskt att han tycker om det vi gör! Det kom samtidigt en liten film från ett mattillfälle och jag blev mycket glad över vad jag såg.

NYA TIPS

Jag skrev som vidare träningsråd att de efterhand ska sänka skålen mot golvet under fortsatt hantering och lugnande tilltal. Eftersom hunden också visat stort ägarbehov för föremål gav jag tips om hur ägarna ytterligare skulle kunna stärka relationen. Jag rådde dem att lära hunden bära föremål mellan husse och matte. Håll hunden kopplad för att förhindra att han kan smita iväg om han bestämmer sig för det. Ordet ”sitt” är bra att använda både innan han får ta föremålet och innan han ska lämna det. På så sätt blandas er lekfulla aktivitet med känslan av att ni även här styr och bestämmer.

“Jag upplever faktiskt att han tycker om det vi gör!”

Det gick ytterligare ett par veckor till nästa rapport:

– Allt har hittills gått jättebra! Vi jobbar fortfarande med matskålen och har den nu alltid på golvet. Vi turas om att sitta bredvid för att kunna hålla en hand på skålen. Vi klappar hunden och kan avbryta honom när han äter med sittkommando för att sedan säga ”varsågod” igen. Hunden visar fortsatt inga som helst tecken på att vakta sin mat. Att gå mellan oss med grejer är heller inga problem och vi kan nu plocka ut saker han har i munnen utan att ge något i utbyte. Vid ett tillfälle hade han lyckats sno ett mandarinskal som han sprang iväg med. Husse fick ta det utan några som helst protester. En annan gång hittade han ett gammalt fiskhuvud när vi var på promenad och även det kunde vi lätt ta ifrån honom. Men en gång lyckades han svälja en plastbit som han sedan kräktades upp och den gången morrade han till när husse skulle ta bort den. Men när husse sa ”nej” slutade han direkt morra och vi fick ta plastbiten. Vi är så tacksamma för dina råd och nu har vi läst din bok *Fyra Lätta Steg* och jobbar mycket med kontakt när vi är ute och går. Men en fråga har vi kvar. Hur gör vi när det kommer hundar på besök till oss? Då vaktar han nämligen sin matskål.

Det var en enkel fråga att besvara:

– Er hund skall inte utsättas för sådana situationer. När det kommer hundar hem till er skall varken matskål eller leksaker finnas i det rum er hund är!

– Ni har jobbat jättebra och jag är både glad och övertygad om att ni lyckats omvända er unga, säkert lite tuffa hund från att utveckla en försvarslust med aggressiv tyngd till att förstå att han har nytta av att respektera er. Jag är jätteglad över att du hörde av dig medan hunden fortfarande var så ung vilket har bidragit till att vi kunde gå den vänliga, men ändå tydliga och enkla vägen för att förändra ett beteende som kunnat utvecklas till ett ohållbart problem. Jag önskar er all lycka i framtiden! ■